

Noch de ABVAKABO, noch de FNV heeft leiding willen geven aan de brede beweging die nodig is om Lubbers weg te jagen.

Inzet van de akties was de 3½% en later de 3% van tafel. Deze korting op de inkomens vormde een belangrijk onderdeel van de krisispolitiek van de regering Lubbers. De akties waren dan ook gericht tegen de regering. Van de Scheur heeft bijvoorbeeld in de NRC van 26 oktober 1983 gezegd: 'Akties die erop gericht zijn het kabinet met al haar opvattingen weg te staken.' In hoeverre speelde dat 'Lubbers weggagen' bij jullie een rol? Was dat de inzet van de akties? Is er bij jullie gesproken over een alternatief?

Bart/ Laurens (Steunbond): De AbvaKabo ging niet de akties in om deze regering weg te krijgen. Wij ook niet; welke regering er namelijk op dit moment ook zou komen, ze zou toch ook dezelfde maatregelen nemen. Daarom zijn wij in Helmond die akties ingegaan onder de leuze 'Laat de rijken de crisis betalen'. Op het moment dat dit door grote groepen mensen begrepen wordt, dan is er een belangrijke poot onder de stoel van de kapitalistische krisispolitiek weggezaagd. Onder deze leus hebben we eisen opgenomen als: afroming van de aardgaswinsten, bezuinigingen op defensie, enzovoort.

BUS/FNV-WAO-groep: Nee, het was geen politieke aktie voor een andere regering. Het ging tegen de 3½% en daarmee tegen de regeringsmaatregelen en Lubbers als verantwoordelijk premier. Maar over weggagen is bij ons in Schiedam geen discussie gevoerd. Het wordt overigens wel tijd in deze zogenaamde rustpauze om daar eens aan te werken, zeker gezien de 1 juli-maatregelen.

Jaap (voorzitter AbvaKabo): In een bepaald opzicht waren de akties bedoeld om de regering weg te staken, namelijk in het kader van ons konflikt als werknemers met de werkgever. De pers heeft daarover nogal wat aan stemmingmakerij gedaan. Het was een vakbondskonflikt, niets meer en niets minder. Omdat het overheidspersoneel betrof en de uitkeringsgerechtigden, kreeg het konflikt wel een extra dimensie. Maar ook Lubbers gaf zichzelf een extra dimensie: hij overklaste iedereen in het kabinet, ook Rietkerk. En hij loog op een vreselijke manier, toen hij beweerde dat wij niet tot een kompromis bereid zouden zijn. Daarom werd het steeds meer Lubbers in plaats van Rietkerk. In interviews vertelde Lubbers al precies hoe het moest, Rietkerk hoorde daar later pas van en raakte daardoor in een steeds vreemdere situatie. Het ging er niet om de regering

weg te staken, dat moetje heel anders doen en in FNV-verband 'Lubbers weg' betekende de 'overheidswerkgever Lubbers weg' en dat is door onze achterban heel goed begrepen.

Wout (Openbaar Vervoer): In het beginstadium wilden we alleen eenzelfde behandeling als het bedrijfsleven. Later werden de akties veel meer gericht op het totale kabinetsbeleid en dat betekende voor ons dat de regering Lubbers op moest krassen. We hebben in Utrecht discussies gevoerd over wat dan? Een kabinet Den Uyl zal wel weer aangewezen zijn op een koalitie met het CDA. Ik zie op dit moment geen mogelijkheid voor een progressieve regering van PvdA, CPN, PSP en PPR. Maar goed, als de PvdA in de regering zit, is er voor de bonden meer mogelijk.

Rob (PTT): Het ging om het hele beleid van de regering, daar staakten we tegen. Maar vooropstond die 3½% loonkorting. Een kabinetskrisis zou mooi meegenomen zijn. Het zat er misschien wel in. Daarom is ook die rechter opgetreden, het werd te link voor ze. Maar ja, als je Lubbers wegstaakt, word je weer door een ander gebeten.

Siep (afdelingsvoorzitter AbvaKabo): Wegstaken van de regering is in Rotterdam op geen enkele manier de inzet geweest. Het enige wat je kunt doen, is beïnvloeden. Wat in Nederland van belang is, is op welke partij vakbondsleden één keer in de vier jaar stemmen. Een politieke staking moetje niet doen, wij hebben een bepaald democratisch stelsel waarin je stemt op politieke partijen en dus op een regering. Mijn konklusie is dat de mensen op de verkeerde partijen stemmen. Ik hoop dat het effect van de bewustwording doorzet. Wat de akties bereikt hebben, zag je aan de 'polls'.

Ineke (Onderwijs): Voor de ABOP-leden die in aktie waren geldt beslist dat het om een politieke staking ging. Met als inzet: Lubbers weggagen. Dat is niet gelukt, ook landelijk niet, omdat er geen brede volksbeweging is opgebouwd. Noch de AbvaKabo, noch de FNV heeft aan zo'n beweging leiding willen geven. De Belgische toestanden, waarmee eerst gedreigd is, zijn tijdens de aktie als schrikbeeld gebruikt. Natuurlijk, je hebt een aantal ultimatieve speerpunten nodig. Daaromheen moet alles wat zich maar aandient als ondersteunende activiteiten gebruikt worden. Niet door avondmanifestaties, maar bijvoorbeeld door werkonderbrekingen. Overal vuurtjes aanwakkeren en de brand

AMBTENARENVERZET GEEN VERLOREN ZAAK

Solidariteit

erin' houden.

Als je het kabinet weg wilt hebben, is het nodig sociaal-ekonomische alternatieven te ontwikkelen. Laten zien wat je wilt, de overtuiging geven dat het anders kan. Zo komt de PvdA in een eventuele regeringskoalitie met het CDA onder druk te staan en moet kleur bekennen. De ABOP heeft zo'n alternatief, dat moet geaktualiseerd worden en zeker geen eigen bijdrage aan de mensen vragen. We leren toch steeds weer als je vantevoren concessies doet, ben je ze al kwijt voordat je begonnen bent.

Kees (Openbare Werken): Over het weggagen van de regering Lubbers is natuurlijk gesproken, maar het ging om die 3½%. De vraag die steeds aan de orde kwam, was: Wat krijg je daarna? Den Uyl zal ook bezuinigen, misschien minder of anders, maar met rust zal hij je niet laten. Dit heeft alles te maken met het ontbreken van een alternatief, een uitgewerkt anti-krisisplan. Maar laten we wel wezen, als je Lubbers wegstaakt, dan ligt er in ieder geval een begin van een alternatief, namelijk de 3½% van tafel. Als een kabinet valt over sociaal-ekonomische strijd, dan is dat heel anders dan na gekissebis over de t.v. bijvoorbeeld.

FOTO: FOTOBUREAU GOR Dijkstra & Zonen "Ambtenaren protest"

